

Po mnogočemu loša 2020. godina osobito je gorka za malu botaničku zajednicu u Hrvatskoj zbog preranog i nenadanog gubitka Zorane Sedlar. Ona je ne samo bila članica te zajednice, nego je bila njena vedra, nasmiješena i optimistična strana uvijek spremna za pomoć i podršku svojim kolegama i prijateljima. Zorana je rođena u Zagrebu, no bila je čvrsto povezana s Jadranom i otokom Molatom odakle joj potječe obitelj s majčine strane. U Zagrebu je završila osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje te 1998. upisala studij biologije na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu. Diplomirala je 2004. godine s temom iz biljne fiziologije, te se iste godine zaposlila na Botaničkom zavodu istog fakulteta kao znanstveni novak-asistent. Uključuje se u rad na projektima vezanim uz istraživanje vegetacijske ekologije i biogeografije flore i vegetacije Hrvatske. Uključuje se i u nastavnu djelatnost kao asistentica u praktikumskoj nastavi iz Ekologije bilja, Geobotanike, Vegetacijske ekologije i pripadajućim terenskim nastavama. Izvrsno poznавanje talijanskog jezika

omogućilo joj je odlazak na Sveučilište u Camerinu gdje stječe specijalistička znanja iz vegetacijske dinamike i ujedno uspostavlja trajnu suradnju s tamošnjim kolegama. Stečena znanja i trajna ljubav prema otoku svojih predaka ponukali su ju da svoj doktorski rad posveti istraživanju promjena u vegetacijskom pokrovu otoka Molata tokom posljednjih stotinu godina uzrokovanih mahom njegovom depopulacijom. Ujedno istražuje i floru otoka, a s prijateljicom i kolegicom započinje i istraživanje otočne entomofaune i njezine povezanosti s vegetacijom. Istovremeno se uključuje u floristička istraživanja otoka Mljet, Nacionalnog parka Krka i Žumberka. Na području Krke, osim florističkim istraživanjima bavi se i istraživanjem vegetacijske dinamike, utjecajem ispaše i kontroliranih požara na obnovu travnjačke vegetacije. Godine 2016. Zorana s mesta više asistentice na Fakultetu prelazi na mjesto kustosice u Hrvatskom prirodoslovnom muzeju. Odmah se uključuje u rad na herbarijskoj zbirci, osobito u njenu digitalizaciju, ali radi i na nizu drugih muzejskih poslova. Prikuplja građu za izložbe, bavi se edukacijom, sudjeluje u terenskim botaničkim istraživanjima s kolegama iz Muzeja, ali istovremeno nastavlja započeta istraživanja i suradnju s kolegama s Fakulteta. Rezultate svojih istraživanja objavila je u nizu znanstvenih i stručnih članaka, elaborata te kongresnih priopćenja.

Zoranina karijera u svojoj je prvoj polovici naprasno prekinuta teškom bolešću, pa ne želim davati nikakav sumarni prikaz njenog opusa. Toliko je još toga bilo započeto, zamišljeno, planirano, željeno i maštano. S bolešću se nosila hrabro, ničim nije pokazivala da nešto nije u redu, tako da ni njeni najbliži suradnici nisu slutili težinu bolesti s kojom se nosi. Kao što sam rekao na početku, pripadala je vetroj i nasmiješenoj strani i na njoj je hrabro i skromno ostala do samoga kraja. Za sve nas će ostati nasmiješena Zorana od koje nitko nikad nije čuo ni jednu ružnu riječ.

Antun Alegro